

Nick Churchill, zahraniční host Homeopatické akademie, přednáší své případy, obrazy léků a zkušenosti z praxe v Anglii i v USA **25. a 26. ledna 03** na Fakultě tělesné výchovy a sportu, José Martího 1. Praha 6, Vokovice. Začátek vždy v 9h.

Základní **kurz Autopatické celostní spirituální léčby** pro lékaře, léčitele, svépomocnou léčbu, i ty, kteří léčí sebe sama. Podrobně metoda léčby i práce s klientem. Metoda samoléčby. Domácí spolehlivá příprava autopatického potencovaného preparátu z vlastní sliny. Rozbory případů na videu. Praktické semináře. Základní kurz v celkovém rozsahu 3 x 6 h probíhá vždy jednu sobotu v měsíci. Zahájení dne 1. února 03, 9.00 – 16.00 dopoledne v gymnáziu Botičská 1, Praha 2. Cena za jeden den 600 Kč. Vede Jiří Čehovský.

Homeopatická akademie, listopad 2002

HOMEOPATIE č. 35. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 2002. Redakční rada: MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Luďek Ryba, Ing. Petr Mojžíš. Redaktor Mgr. Jiří Čehovský. Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel./fax: 02/ 57 92 23 31, e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>. Autor-ské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce. Cena jedno- ho výtisku včetně poštovného 55 Kč.

Setkání s Eileen Naumanovou

David Witko

Převzato z časopisu The Homoeopath 2002, přeložila Jana Hollanová

Arizona

Když jsem jel prašnou, cihlově červenou cestou, měl jsem trochu trému z úkolu, který jsem měl před sebou. Za pár minut jsem měl udělat interview s renomovanou homeopatkou Eileen Naumanovou. Nejprve jsem ovšem musel najít její dům, položený v krásném prostředí Oak Creeku. Nepříliš luxusní auto, které jsem si z půjčovny za tím účelem pronajal, se ke zdolávání prašné cesty zrovna moc nehodilo.

Slunce pražilo na hrbolatou, prašnou a občas kluzkou cestu. Teplota se blížila 40 stupňům, což uprostřed arizonské pouště nebylo nijak zvlášť překvapivé. Příkrý sráz po mé levé ruce padající do hlubiny několika set či tisíc metrů mě ale trochu překvapil. Když jsem pohlédl před sebe, viděl jsem silnici vinoucí se při úpatí příkrých vrcholů do dálky několika kilometrů. Eileen mi předtím kladla na srdce, abych se pečlivě rozhlédl, jestli někdo nejede v protisměru. Na úzké horské cestě, široké právě tak na jedno auto, s vysokou horou po jedné straně a příkrým srázem po druhé, může být vyhýbání dost obtížné. A protože couvání s autem, které neznám, není má oblíbená disciplína, zastavil jsem a rozhlížel se. Připadalo mi že silnice je volná, a tak jsem vyrazil, abych zdolal zbytek cesty. Když jsem vybíral poslední zatáčku na tomto obtížném úseku, jakýsi místní občan mi přátelsky zamával z maličkého okénka svého auta. „Ještě, že jsem vás zahlídl! Jinak to mohlo bejt dost složité!“ dodal a vyrazil v protisměru, do kopce kolem úpatí hory. Umiňoval jsem si v duchu, že se na zpáteční cestě musím rozhlížet mnohem pečlivěji.

Konečně jsem v oblaku prachu dorazil k Eileeninu domu. Vítal mě nápis „La Casa de Madre Tierra“ (Domov Matky Země). Když jsem vystoupil z auta, mé první dojmy byly absolutní nehybnost kolem mě a pochopitelně sálající vedro. Mám arizonskou poušť docela rád, protože je to suché teplo, ve kterém se cítím docela příjemně a uvolněně.

A už tu byla Eileen a vítala mě. Byla vlídná a přátelská. Když jsme si odbyli představování, navrhla, že mi ukáže svůj dům a okolí. Odvedla mě na verandu, kde jsme se usadili ve stínu a jen tak naslouchali, jak kolem plyne Oak Creek (Dubový potok). Přišel mě pozdravit pes Dusty, stejně přátelský a vlídný jako jeho majitelka. Eileen zavolala na malé hejno kačen, které hned plavaly k nám, jako by nás chtěly přivítat. Sešli jsme s verandy necelých pět metrů dolů k řece. Dusty se hned s mocným šploucháním hrnul do vody, chtěl si pohrát s kamarádkami kačenami, ty se ale daly na spěšný ústup. Nad hlavami nám zakřičel ohromný černý pták a

Eileen mi ukazovala, že se vrací ke svému hnízdu vysoko na svahu hory na druhém břehu potoka.

Prohlídka pokračovala návštěvou Cinnamon, Eileenina koně. Přes cestu nám přeběhlo několik koček, jejichž jména jsem ovšem už zapomněl. Pak mi Eileen ukázala své rozlehlé zahrady, kde pěstuje mnohé z léků, které používá. Přitom mi vykládala, co jí „říkají“. Takhle studuje spoustu léků, sleduje a zaznamenává, jak rostou, jejich požadky na půdu a vodu, a především barvu jejich květů, typ kořenů, uspořádání listů a tak dále. Výsledkem těchto úvah je homeopatka, která do hloubky rozumí zdrojům mnoha svých léků.

Eileenina jedinečnost podle mého názoru spočívá v tom, že byla vychována jako příslušnice kmene Východních Čerokézů. Už od velmi útlého věku se od ní očekávalo, že se naučí vše o přírodě, v níž žijeme – do nejmenších podrobností pozorovat, zkoumat a chápat všechny živé bytosti – aby pochopila, jak nám mohou pomoci. „Po původních obyvatelích Ameriky jsem podělila vědomí, že jsme všichni spřízněni, že mezi námi všemi – dvounožci, čtyřnožci, okřídlenými bytostmi, rybím národem a „malými lidmi“ (hmyzem) existuje energetické propojení, a my se od nich nemůžeme oddělovat,“ řekla mi.

Prohlídka zahrady skončila rychlou inspekci potírny, kterou jí její manžel Dave zbudoval. Dovnitř jsem nesměl, protože to je „zvláštní místo“, určené pro okamžiky rituálu a uzdravování.

Díky tomu, že Eileen žila v indiánském kulturním kontextu, byla pochopitelně vystavena tomu, co bychom nejspíš nazvali „metafyzickým myšlením“, a považovala je za normální způsob života. Uzdravování pomocí bylin, drahokamů, květín a přikládání rukou je pro ni přirozené. Eileen mi také vysvětlila, že „Indiáni jsou přesvědčeni, že všechno, co člověk potřebuje k uzdravení, je vzdáleno nanejvýš den chůze od jeho domova – pokud ovšem dokáže rozpoznat, co doopravdy potřebuje“. Pochopil jsem, že mluvím s někým, kdo se na homeopatii dívá trochu jinak.

Když jsme dokončili prohlídku, nahráli jsme na video interview, a potom jsem se vydal na zpáteční cestu.

Waalwijk

Za nějaký čas po vzrušujícím výletu do Arizony jsem byl pozván na seminář, který Eileen pořádala. A tak se mi v říjnu 2001 v holandském Waalwijku dostalo té pocty, že jsem se mohl zúčastnit vůbec prvního Eileenina semináře v Evropě. Nic na světě by mi nezabránilo, abych byl přítom! Eileen si nebyla jista, jak budou homeopati reagovat na její přístup. Mezi posluchači bylo 125 holandských homeopatů. Výsledný dvoudenní seminář byl fascinující exkurzí do jiného způsobu přemýšlení o světě, v němž žijeme, a jiného způsobu jeho zkoumání.

Eileen je velice milá, vyjadřuje se docela obyčejně, není ani trochu afektovaná a rozhodně se netváří jako nějaký guru. Když se s ní setkáte, okamžitě pochopíte, že je to mimořádná osobnost, jakou hned tak nevidíte. Ona sama o sobě s oblibou říká, že je „katalyzátor“. Své poslání vidí prostě ve vysvětlování svého pohledu na svět a způsobu, jak tento pohled uplatňuje – pak už nechá na každém homeopatovi, aby si udělal své vlastní závěry prostřednictvím praktické aplikace.

Hned na začátku semináře nám řekla, že chce zhustit materiál, který by vydal na pět dní, do dvou dnů (všeobecné povzdechy). Oznámila také, že první den nebude odpovídat na žádné otázky, protože „musí prostě vyložit všechny informace a položit základní stavební kameny“. O přestávkách bude čas na otázky – ačkoli druhý den bude „otevřené fórum“. Jak se dalo čekat od sešlosti homeopatů (kteří občas jako by neslyšeli, co se jim říká), několik lidí hned začalo přerušovat výklad otázkami. Eileen jim zdvořile, leč rezolutně připomněla heslo „žádné otázky“ a doporučila, aby si je schovali na přestávku. Mně to vyhovovalo, protože jsem díky tomu hodně pochopil. Byl jsem na mnoha seminářích, které zcela ovládlo nebo zavedlo někam úplně jinam pár lidí ke škodě většiny. Tenhle seminář ale ne!

Metafyzika

Po překrásném úvodu Eileen rovnýma nohama skočila do metafyziky a jejích souvislostí s homeopatií. Přestože si byla vědoma odporu mnoha homeopatů, jasně vyložila koncepcce, s nimiž pracuje a v jejichž duchu byla vyškolená. Vysvětlila, co to jsou čakry, a promluvila o významu barev a čísel, aby zhruba načrtla kontext. Příjemně ji překvapilo, že více než 90% homeopatů už znalo, alespoň v hrubých obrysech, zásady práce s čakrami a energetickými centry.

Citujme raději Eileenina vlastní slova:

„Neustále žasnu nad tím, že homeopaté, které znepokojuje spojování metafyziky s homeopatií, mohou zastávat tak strnulý postoj, který jim brání v růstu. Chci říci, že homeopatie konec konců JE energetická medicína! Je v pořádku přiznat si, že nevíme, proč to funguje. Je v pořádku konstatovat, že to funguje, i když není lék přítomen v hrubé podobě. Ale není v pořádku pohybovat se v perceptivních oblastech toho, co je za tím, abychom pochopili, jak to funguje na čistě energetické úrovni.“

Někteří homeopaté lpí na homeopatii jako na posvátné krávi, a myslí si, v intencích tohoto kultu, že nic, co se týká homeopatie, nelze zpochybňovat, nesmí se to zkoumat a dokonce se o tom nesmí ani diskutovat civilním tónem. To není homeopatie, jakou znám. Někteří homeopaté se snaží vylít dítě i s vaničkou a přitom zoufale lpí na vehikulu zvaném homeopatie. To však znamená, že ignorují samotné základy toho, co homeopatii činí právě tím zázrakem, jímž je.

Homeopatie samozřejmě patří do kategorie toho, co je „za viděným“ (metafyziky). Nemáme nejmenší tušení, jak to vlastně funguje. Energii prostě nevidíme, nemůžeme ji zvážit, nemůžeme ji změřit našimi normálními vědeckými postupy a nástroji. Víme, že to funguje, protože jsme na zvířatech, rostlinách i lidech viděli účinnost homeopatie. Mnozí ale nezkoumají, dokonce odmítají zkoumat příčinné mechanismy za *dynamis* neboli duchem homeopatie.

Spolupracuji na globální úrovni s mnoha homeopaty, a v průběhu let pozoruji, jak metafyzická stránka homeopatie stále více sílí, ale spousta lidí se bojí užít tohoto slova a nechce se podělit o své zkušenosti, protože se obávají cenzury ze strany jiných homeopatů. Jestliže dovolíme, aby vyhýbavost a ustrašenost ovládla prožitek krásy vyvolaný sledováním, jak homeopatie roste, znamená to, že potlačíme její přirozený růstový cyklus. Proč? Protože když nepromluvíme a nebudeme se dělit o to, co víme, že je pravdivé, nebudeme se moci jako zvědavé, hledající děti ponořit do hlubšího porozumění homeopatii.

Sleduji rovněž, jak se naše komunita štěpí, protože někteří homeopaté se snaží systematicky ignorovat jednu ze čtyř úrovní lidské bytosti, a přitom chtějí pracovat na zbývajících třech. Vidím homeopaty, kteří více než ochotně přijímají symptomy na fyzické, mentální a emocionální úrovni, a přitom se chtějí vyhnout symptomům duchovním. Rádi by nacpali všechny symptomy do kapitoly „Mysl“, a hotovo.

Lidská bytost funguje na čtyřech různých úrovních zdraví: duch, mysl, emoce a fyzická stránka. Protože jsem americká Indiánka a narodila jsem se a byla vychována právě v tomto prostředí, učili mě už od dětství, že když nemoc obývá naše tělo, je to především onemocnění ducha. Hahnemann si to také uvědomoval. Užíval slov „*dynamis*“ a „životní síla“ k vyjádření totality lidské bytosti, která zahrnuje také ducha dané osoby. Hahnemann by byl skvělý Indián!

Fyzický svět funguje a je uspořádáván světem neviděným a zdánlivě neviditelným, který námi prochází a plyne s námi po celý náš život. Neviděný svět tvoří základy, z nichž vychází fyzická manifestace. Pokud tu nejsou, nestane se nic v naší trojrozměrné realitě. Pouhá skutečnost, že ještě nemáme nástroje, abychom ho mohli vidět nebo ho změřit, neopravňuje k tvrzení, že neexistuje, že tu není.

Jako homeopatka, která byla vychována s vědomím, že nikdy není možné odtrhnout člověka od jeho ducha, se vždy dívám nejprve na duchovní stránku, když ke mně někdo přijde s žádostí o homeopatickou léčbu. Díky své výchově si také uvědomuji, že všechny základní stavební kameny života jsou tvořeny energií, a tak vytvářejí fyzické entity, jako třeba dřevěný stůl, anebo to může být rychle se pohybující energie, která člověku dá myšlenku nebo předtuchu, které mu může zachránit život, pokud jí naslouchá. Ovšem těm, kdo chtějí uzavřít svou mysl a nebrat v úvahu duchovní sféru jako součást lidské zkušenosti, jistě bude připadat směšné považovat metafyziku za nedílnou součást homeopatie.“

Odvážná slova od ženy užívající docela obyčejných slov, jistě si svými znalostmi a zkušeností! A jak to přijalo homeopatické publikum? S nadšením!

Hovory o rostlinách a květinových esencích

Eileen poté podrobně vyložila svou květinovou alchymii. Hovořila o tom, že každá část rostliny nebo květiny má svou důležitost, svůj význam. „Květiny a rostliny vám doslova říkají, jak mohou léčit pouhým svým vzhledem a způsobem života – pozorně je pozorujte a pochopíte to!“

Dozvěděli jsme se, jak důležité jsou barva a počet okvětních lístků. Jak typ kořenů a stonků zapadají do celkového obrazu. Organizace a uspořádání listů, to vše vyjadřuje důležité významy. A ještě mnohem, mnohem více.

V důsledku si pak můžete vytvořit úplný obraz, k čemu může být nějaká rostlina či květina užitečná. Možná se zeptáte: „K čemu nám to je, když máme zkoušky léků?“

Podle Eileenina názoru jsou zkoušky léků často neúplné a nepřesné. Pozorováním přírody se dopracujete k hlubšímu pochopení celostního obrazu květiny nebo rostliny.

Eileen o tomto způsobu chápání světa hovořila jako o „doktríně signatur“ (DOS). Připustila, že si uvědomuje, že tento termín má pro některé homeopaty negativní konotace, a tak rychle vysvětlovala dál. V jejím pojetí není DOS oním zastaralým, simplicistním pohledem na věci, jaký právem odsuzoval Hahnemann a jiní. Pro Eileen je to plné pochopení smyslu rostliny, které je současně usnadněním studia a mnemotechnickou pomůckou pro snazší zapamatování. „Chtěla bych vás poprosit, abyste posečkali, než si uděláte nějaký názor, na to, co vám říkám, přesně tak, jako to činíte při interview s pacientem. Až vyslechnete všechny informace, pak si vytvořte svůj názor!“

Eileen dále vysvětlila, že už mnoho let vyrábí „esence“ z květin ve svém okolí. Demonstrovala a prakticky vysvětlila, jak si může každý vyrobit esence z květin ve své lokalitě (vzpomínáte si na tvrzení, že všechno, co potřebujete ke svému vyléčení, je vzdáleno nanejvýš den chůze od vašeho domova?)

Tyto květinové esence nejsou potencované léky – jsou to prostě jen esence dané květiny, rostliny nebo drahého kamene. Eileen zdůraznila, že tyto esence jsou v každém ohledu stejně silné a účinné jako potencované substance, a nabádala nás, abychom to sami vyzkoušeli a udělali si vlastní závěry (já osobně mohu dodat, že jsem v poslední době užíval květinovou esenci, a mohu potvrdit pravdivost tohoto tvrzení. Similia jsou zkrátka similia!).

Někteří lidé říkají, že homeopaté by měli pracovat pouze s potencovanými substancemi, protože být homeopatem znamená pracovat pouze s nemateriálními prvky. Takový pohled ovšem předpokládá, že v původním materiálu není žádná dyna-

mis – že dynamis dodá léku teprve potencování. Naslouchat Eileen znamená pochopit, že každá živá bytost je plná života, vitality a toho, co nazýváme „dynamis“. Když vezmeme květinu plnou života a vytvoříme její esenci, získáme mocnou léčivou substanci.

Eileen v současné době pracuje se svým týmem na zkouškách těchto květinových esencí v souladu s tradičními hahnemannovskými principy. Cílem je sesbírat zkušenosti proverů a sladit je s informacemi získanými studiem a pozorováním dané substance v přírodě. Výsledky budou shrnuty v knize *Flower Handbook*, (Průvodce květinami), svazek 1, která by měla vyjít koncem letošního roku. Pokud vím, je to poprvé, kdy budou květinové esence ověřeny hahnemannovskou metodou. Jiné esence (například Bachovy kvátinové esence) takto ověřeny nebyly.

Eileen doufala, že tak umožní homeopatům užívat květinové esence s větší jistotou. (Eileen má velmi dobrý důvod, proč vedle potencovaných léků užívá květinové esence, ale to je na jiný článek.)

Druhý den semináře se Eileen zaměřila na některé homeopatické léky, které užíváme. Vložila, jak je interpretuje podle svého chápání. Položila nám otázku: „Když čtete v materii medicie například *Opium*, vidíte obraz *Opia* ve zničeném stavu. Ale kdo ví, jak vypadá zdravé *Opium*? Nebo jak vypadají různá přechodná stadia?“

Vyslovila rovněž vážné pochybnosti o několika lécích, které ve své praxi běžně užíváme a považujeme je za samozřejmé. Vybrala si například *Calcarea carbonica* a zeptala se posluchačů, jestli vědí, co to je. Je to minerální lék, uhlíčitán vápennatý, ptala se? Podle jejího názoru představa, že *Calcarea carbonica* je minerální lék, je scestná, protože lék se připravuje ze živých mořských tvorů – z ústřice. Podotkla také, že existují různé druhy ústřic, z nichž některé žijí ve studených vodách, jiné v teplých.

„Ústřice žijící ve studené vodě se určitě nebude „zhoršovat chladem“, jak říkají naše materie mediky o Calcareaích,“ pokračovala Eileen. „Bude se „zlepšovat chladem“, což je jistě zásadní rozdíl, nemyslíte? Teplovodní ústřice bude mít jinak zbarvenou schránku a jinak barevné perly než ústřice žijící v mírných vodách. Byla calcarea naškrábána z karibské mušle? Jak to víme? Ví to vůbec někdo? Dále vás ujišťuji, že měkkýši žijící ve studených, mírných a karibských mořích nejsou stejní. A protože nejsou stejní, určitě dostanete odlišné symptomy.“

Pro Eileen takový nedostatek znalostí představuje zásadní problém. Poukázala na možné problémy v případě, že lék, který předepisujeme (na základě symptomů zjištěných při lékových zkouškách), není totožný s lékem, který vyrábí naše lékárny. Jestliže byla k přípravě léku použita teplovodní ústřice, kdežto pro původní zkoušku posloužila její příbuzná z chladných vod (anebo opačně), pak mezi nimi budou rozdíly.

Někteří homeopaté tvrdí, že takové věci nejsou příliš důležité. Ale pro Eileen důležité jsou! Domnívá se, že pokud má každá živá bytost svou vlastní, jedinečnou energii, pak to důležité je.

Vraťme se teď na okamžik k příkladu máku. Eileen zajímalo, jaké barvy byl mák použitý při lékové zkoušce. Jaké barvy je mák používán našimi lékárnami k přípravě *Opia*, které pak předepisujeme? Je v tom nějaký rozdíl? Podle jejího chápání ano. Známe mák s červenými, bílými, fialovými nebo fialovočervenými květy. Každá varieta má jiné vlastnosti a jiné charakteristiky. Co vám říká fialový mák? A co červený?

„Barva je energie,“ vysvětlovala Eileen. „Barva znamená cosi přesného a definitivního. Není to něco pasivního, co je tu jen proto, aby něco vypadalo hezky. Příroda stvořila barvu z přesného důvodu. Každá barva vibruje na specifické energetické frekvenci, takže když zkoušející použije rostlinu, která má určitou barvu, odrazí se to také ve specifických symptomech.“

Na své květinové alchymii Eileen vysvětlovala tyto odlišnosti a doprovázela je promítáním překrásných barevných obrazů. Vyjádřila také své znepokojení nad tím, že většina homeopatů nemá o těchto věcech žádnou představu, a dokonce o nich ani nepřemýšlí.

Na žádost publika se pak zaměřila na další často používaný lék, na *Sepii*. Na krásných snímcích znovu demonstrovala, jak se tento mořský tvor chová ve svém přirozeném prostředí, jakou má barvu, a co se od něho můžeme naučit.

Posluchárna bzučela aktivitou, zájmem a vzrušenými debatami. Jak mi později řekla Eileen: „Neočekávám, že by každý musel jednoduše přijmout všechno, co říkám. Kdybych mohla sloužit jako katalyzátor, který dá homeopatům impuls, aby tyto věci zkoumali ve svém životě a ve své praxi, byla bych spokojená.“

A pak najednou byla neděle, šest hodin odpoledne, a bylo po všem.

Postskriptum: sobotní večer

Vynechal jsem jednu důležitou událost, která se konala v sobotu večer po semináři. Dlouho jsem se rozmýšlel, jestli mám tuto informaci do svého článku vůbec zahrnout. Bojím se reakce, kterou to může vyvolat. Nakonec jsem se ale rozhodl publikovat i tuto část, protože nechat si ji pro sebe by znamenalo zatajit část toho, co Eileen představuje.

Vzhledem ke svému vchování a průpravě je Eileen šamankou, která se těší značné pověsti. A tak v sobotu po večeri pozvala všechny účastníky semináře, aby se spolu s ní vydali za jejími duchovními průvodci. Zdůraznila, že je to nepovinná akce, a že naprosto respektuje ty, kdo se zúčastnit nechtějí. Ze 125 účastníků se přihlásilo 95. Nebudu popisovat, co následovalo. Řeknu vám jen, že na konci jsem byl vzrušen a povznesen, když jsem viděl radostné vzrušení (a v mnoha případech i

slzy radosti) na tvářích většiny zúčastněných. Na druhý den se všichni, kdo byli při tom, o přestávkách neustále tlačili ve frontě, aby si mohli s Eileen alespoň krátce promluvit o svých zážitcích, a aby jim poskytla několik povzbudivých slov.

Hodně lidí se mi poté svěřilo, že tato událost pro ně byla tím nejlepším z celého víkendu.

Postscriptum 2: Opět Arizona

Skončím tam, kde jsem začal. Odjížděl jsem z Oak Creeku v povznesené náladě, protože jsem poznal nesmírně zajímavého člověka. Vybíral jsem záludné zatáčky a snažil se přitom ignorovat příkrý sráz po pravé ruce. Když jsem opět vyjel na hlavní silnici, několik set metrů před sebou, přímo ve středu svého zorného pole jsem uviděl, jak z nebe do země sjel rozeklaný blesk. Rychle jsem se rozhlédl, jestli mi náhodou něco neuniklo... ale žádné mraky, žádný déšť jsem neviděl. Byl jsem v poušti a teplota přesahovala 40 stupňů. Zíral jsem jako omráčený.

Když jsem o tom po návratu domů znovu přemýšlel, pochopil jsem, jak se to stalo. Jestli chcete doopravdy pochopit svět, v němž žijeme, a zjistit, jak si ho pro sebe máte vykládat – stačí naslouchat Eileen!

Eileen Nauman, DiHom, působí na mimořádné fakultě na Desert Institute of Classical Homeopathy ve Phoenixu v Arizoně. Homeopatii praktikuje přes třicet let, kromě jiných aktivit, tak četných, že je zde nelze vyčíslit.

Žádáme všechny homeopaty, kteří jsou uveřejněni na internetu na našich stránkách www.homeopatie.cz v Seznamu praktikujících homeopatů, aby nám co nejdříve sdělili svá nová telefonní čísla a to nejlépe e-mailem na adresu alterceh@post.cz.

Výklad pojmů Murphyho repertoria (4)

MUDr. Petr Pudil

Hammondova choroba – je to neurologická diagnosa, popsána je pod heslem Athetosa.

Hematokela, genitalie – podívej se pod heslo Hydrokela.

Hematom, mozek – hematom je modřina, neboli výlev krve do tkáně. V tomto případě do tkáně mozku, v důsledku zranění, úrazu, anomalie cévní, nebo hypertense. Význam hesla je velmi široký.

Hemoglobinurie – hemoglobin je barvivo červených krvinek. H. je stav, kdy se v moči objevují ne červené krvinky, ale jejich barvivo.

Hemolytická anemie, chloroza. Jde o dva nesouvisející termíny. Chloroza je jedna z anemií, tedy chudokrevností. Dříve se tak označovař tzv. „chudokrevnost mladých dívek“, kde hlavním podkladem chudokrevnosti byl nedostatek železa. Kdežto Hemolytická anemie je chudokrevnost, kde k nedostatku červených krvinek vede jakýkoliv stav, díky kterému se červené krvinky nadměrně rozpadají. Tzv. hemolyza.

Hepatitida, játra. H. je jakýkoliv zánět jater. Většinou virový. Hepatitis A. Hepatitidu většinou provází žloutenka, ikterus. Viz. toto heslo.

Hernie, obecně. H. je kýla. Dochází k ní obecně vždy tam, kde dojde k oslabení a přerušení kontinuity nějaké vrstvy. Tímto otvorem se ostatní tkáně, obaly, vrstvy a něco, co obsahují, tlačí ven. Je to tzv. kýlní otvor, kterým se tlačí kýlní vak, někdy s dalším kýlním obsahem. Podle míst na těle jsou kýly pupeční, břišní, tříselné (inguinální), diafragmatické (brániční), atd. Pokud se v kýlní brance kýlní vak uskříne a nejde ho vrátit na původní místo, nastává dramatický stav. Kýla je tzv. uskřínutá.

Herpes zooster, pásový opar. Známý obraz na kůži, puchýře se tvoří v průběhu nějakého nervu, nejčastěji mezižebního, nebo trojklaného. Pak výsev puchýřů postupuje podle jedné ze tří větví nervu. Stav je někdy strašně bolestivý, jindy jen svědí. Je způsoben virem, který se jmenuje Varicela-zooster. Organismus, který se s virem setká prvně, onemocní planými neštovicemi, až při druhém vzplanutí onemocnění tímto virem se objeví klasický pásový opar.

Herpes simplex – jde také o puchýřnaté projevy na kůži, vyvolané virem herpes simplex. Nejčastěji na rtu, kolem rtu a nosu. Tyto herpetické viry v nás trvale žijí, nebo spíše v nějaké konkrétní tkáni, nebo místě těla a při nějakém oslabení nad námi krátkodobě vítězí.

Hodgkinsova choroba. Správně Hodgkinova. Je to závažné maligní onemocnění lymfatické tkáně, hlavně uzlin, které jsou pod klíční kostí a za ní a v mediastinu. To je prostor v hrudníku, za kostí hrudní, mezi oběma plicemi. Léčebné výsledky klasické medicíny, pokud je nemoc léčena včas, jsou často mimořádně dobré.

Horečka dengue – je subtropické a tropické onemocnění způsobené viry, přenášené komáry. Postihuje svaly, klouby, kůži.

Hydrocephalus, mozek. H. je zmnožení mozkomíšního moku buď v dutinách mozkových nebo vně mozku pod jednou z jeho vrstev. Zvyšující se tlak ničí mozkovou tkáň. U dětí, kde nejsou srostlé švy lebečních kostí, se zvětšuje hlava. Příčinou je buď nadměrná tvorba moku, nebo jeho nedostatečné vstřebávání, hlavně ale nějaká vrozená nebo získaná překážka v cestách, kterými mok protéká mozkem. Stav vyústí v postižení mozkové tkáně, ev. ve smrt.

Hydrokela, skrotum. (Správně psáno hydrocele) Hydrokela je tzv. vodní kýla. Skrotum je šourek. Nejde o kýlu v pravém slova smyslu (viz. Kýla), ale o pouhé nahromadění tekutiny mezi obaly varlete. Jeden z obalů tuto tekutinu vytváří a u hydrokely je tvorba pravděpodobně zvýšená. H. je většinou jednostranná, klinicky se projeví tím, že jedno varle je jakoby zvětšené, ale ta velikost je způsobena ne varletem samým, ale tou tekutinou. Když je h. menší, tak nebolí, může a nemusí dělat potíže při chůzi a podle toho se tedy někdy operuje, někdy ne. Většinou sama zmizí, vstřebá se a neopakuje. Vrátime-li se zpět k heslu Hematocela, pak by obsahem kely nebyla tekutina ale krev. Ačkoliv termín kela znamená dutinku v širším slova smyslu, ne tedy dutinu pravé kýly, tento výraz – Hematokela – bude užíván i v případě, že půjde o krev kterou obsahuje pravá kýla. Takže heslo „Hematokela, genitalie“, znamená buď hydrokelu nebo tříselnou kýlu s obsahem krve.

Hyperaktivní děti – jsou děti velice neklidné, nadměrně aktivní. Termín je užíván až v posledních desetiletích zejména ve vyspělých zemích. Procento dětí, které jsou patologicky neklidné se skutečně zvyšuje, příčin je asi mnoho. Je to z části výživa (cukry, koření a hlavně konzervační láty, tzv. Ěčka) a kulturně sociální vlivy rodiny a společnosti, která se chová stále bezuzdněji a povrchněji. U dětí se tyto vlivy projeví hlavně v chování, paralelou u dospělých mohou být tzv. neukázněná onemocnění, karcinomy. Toto téma je velice důležité, ukazuje, že něco zásadního se v populaci děje, zabývají se tím spousta odborníků, kteří těmto dětem vyřazují z výživy např. cukry. U některých dětí se efekt dostaví. Ale kontext tohoto „probleému“ je mnohem, mnohem širší.

Hypostaze – je to pasivní překrvení kterékoliv částí těla, které leží „dole“, více než těch horních partií. Plíce např. mají překrvenější dolní části.

Chemosis, spojivka. Spojivka se ani tak moc nepřekrví jako silně oteče, zvětší nesmírně svůj objem, je skoro bledá a může mezi víčky přetékat ven z očí jako poloprůhledný rosolovitý útvar. Postižena je jak spojivka víček tak i bulbu očního. Nejčastější příčinou jsou různé vlivy alergisující, nebo mechanické – jemný prach.

Chlamidiální infekce – chlamidie jsou gram-negativní bakterie, žijící uvnitř buněk. Způsobují tř. ornitosu, psitacosu, ptačí a papouščí nemoc. Nejznámější je nález těchto bakterií u některých zvláštních onemocnění močových a genitálních, spojených s kloubními a kožními příznaky.

Chloasma. Na kůži se tvoří ostře ohraničené pigmentové, často rozsáhlé, plochy. Vidíme to u různých stavů, u těžce nemocných pacientů ve stavu zchátralosti, ale také u některých těhotných, nejčastěji v obličeji (Ch. uterinum).

Chlopenní srdeční vady se šelesty. Všechny vady všech chlopni srdečních mohou být při poslechu srdce spojeny s nálezem jakýchkoliv typů šelestů.

Podrubrika – mitrální a trikuspidální regurgitace. Mitrální chlopeň je dvojcípá, je mezi levou síní a levou komorou.

Trikuspidální chlopeň je trojcípá, je mezi pravou s. a pravou k. Regurgitace znamená, že krev je při stažení srdce vypuzována zpět z komor do síní. Za normálního stavu by šla krev jen do velkého oběhu, zleva do těla, do aorty a zprava do plic. Při regurgitaci se zčásti vrací do síní srdečních.

Chloroza, viz hemolytická anemie.

Cholecystitida, žlučník. Je to zánět žlučníku.

Cholera, infekce. Je to těžké onemocnění způsobené bakterií *Vibrio cholerae*. Způsobuje zvracení, průjem, ev. smrt dehydratací.

Ch. infantum. U malých dětí probíhá on. smrtelně během hodiny. Mohou být přítomny neurologické příznaky (...opistotonus, viz toto heslo).

Chondritida, perichondritida. Ch. je zánět chrupavky, p. je zánět obalu chrupavky.

Chorea (viz. Nervy). Je to neurologický termín, jde o kroutivé, mimovolní pohyby, celého těla (jako by tančilo), končetin (posunčina) a grimasy obličeje. Např. Tanec sv. Víta. Viz. hesla Athetosa a Hamondova choroba.

Ichtyosa, (viz. Pokožka, Vyrážka). Jde o vzhled kůže (ichthys je ryba), na které jsou šupiny. Nejznámější jsou i. vrozené, kdy již u novorozenců či kojenců vidíme (někdy těžký) stav suché, šupinaté, neohebné, praskající kůže. V nejtěžších případech může být onemocnění smrtící. Ale i získaným změnám na kůži, který bude takto vypadat, můžeme říkat ichtiosa.

Ikterus novorozence. Ikterus je žloutenka. Žloutenka je nahromadění žlučových barviv v kůži, na sliznicích a sklérách. Novorozenec může mít žloutenku, tak jako dospělý, z mnoha příčin. Avšak i.n. (ikterus neonati, neboli žloutenka novorozenecká) je jen ta žloutenka, která je projevem dočasně snížené funkční zdatnosti jater eliminovat urč. žlučová barviva. Proto také, čím je novorozenec méně zralý, tím může být žloutenka výraznější.

Impetigo, pokožka. (česky tzv. chrásty) Infekce kůže streptokoky a staphylokoky, vede to obrazu zlatavě hnisavé, strupaté kůže. U dětí ponejvíce kolem úst, nosu, uší. On. je velice infekční a v dětských kolektivech se může rychle šířit. Může postihovat kůži kdekoli a v kterémkoli věku. Nejvíce ale již poškozenou kůži, např. ekzemem. Mluvíme o impetiginisaci ekzemu.

Indurace, tkáň. Je to zatvrdnutí tkáň, nejspíše zmnožením vaziva. Tkáň může být indurovaná i v důsledku nahromadění krve nebo tekutin.

Infantilismus, genitalis. Patrně jde o objektivně méně vyvinuté, nejspíše mužské přirození.

Infarkt, mrtvice. Infarkt může postihnout jakoukoliv tkáň, kde nedostatečné prokrvení a zásobení kyslíkem vede k odumření části tkáň. Takže i. srdečního svaly. Nebo i. plicní. Mrtvice není nic jiného než i. mozkové tkáň. Další podrubriky – paralyza, je ochrnutí svalstva v důsledku mozkové mrtvice. Další – post-hemiplegie, je ochrnutí jedné poloviny těla po proběhlé mrtvici.

Intermitentní obtíže. Jsou to obtíže střídající se s neobtížemi. Teplota se střídá se stavem normální teploty, atd. Nemusí jít o periodicitu, jen se to střídá.

Intertrigo. Opruzenina, neboli vlk. Nejvíce v místech zapáčky, kde se plochy kůže třou o sebe. Nejčastěji mezi hýžděmi a v rozkroku. Postihuje kojence, neopatrné turisty a staré pacienty.

Navštivte homeopatické stránky na internetu

www.homeopatie.cz

Seznam českých homeopatů, diskusní forum,
články, kasuistiky, literatura, software
a mnoho dalšího.

Případ: Lupenka

Jarmila Martínková

Pacientka: Lída Š. nar. 28. 5. 1963

S Lídou jsem se seznámila v roce 1999 na seminářích o alternativní medicíně. Obrátila se na mě, protože už vyzkoušela téměř všechny klasické i alternativní metody a nic nezabralo.. Trápila ji lupenka, která se objevila před 3 lety. Nejvíce byla postižena chodidla a nártý, pár ložisek se vyskytovalo na obličejí a rukou. Na nohách se kůže olupovala v cárech, objevily se praskliny. Lída průběh popisovala tak, že nejdříve se vytvoří puchýře, ze kterých vytéká žlutohnědá tekutina. Kůže také silně svědí. V té době pracovala v prodejně textilu, to znamená, že byla celý den na nohou, což bylo pro ni nesnesitelné. Na nohy si přikládala led, ale ani to moc nepomáhalo. Jinak trpí celoroční rýmou, do 15 let mívala opakované angíny. Je zimomřivá, nerada se opaluje, u moře se nezlepšuje. Zhoršuje se v zimě, přes den po 6 hodině večer. Kůži zlepšuje vlažná voda, celkově se zlepšuje ležením v teple. O sobě říká, že se v kolektivu spíše podřídí, i když nesouhlasí, ale doma si názor prosadí. Když má vztek, většinou mlčí, málokdy křičí. Má ráda společnost jen známých lidí, samotu snese, jen když jsou druzí také v bytě. Potí se v podpaží a při spěchu. Z jídel má ráda sladké, má odpor k masu. Není moc žíznivá, preferuje pokojovou teplotu, pije po troškách. Má strach z komunikace, jako dítě se bála strašidel, tmy a samoty. Občas se jí zdá o mrtvých lidech a to ji děsí. Nejvíce jí na lidech vadí neupřímnost. Ráda sportuje v kolektivu. To je zhruba vše, co mi Lída o sobě řekla. Je totiž velmi plachá, mluví o sobě nerada. Sama toho řekla jen málo, většinou jsem se ptala. Na některé otázky odpovídala, že neví.

Když jsem začala případ zpracovávat, zjistila jsem, že toho vím dost málo. Proto pro mě bylo velmi důležité to, čeho jsem si u ní všimla. Lída je štíhlá, menší postavy, vlasy má tmavé, polodlouhé. Vždy byla upravená, oblečení si pečlivě vybírala, ale vadilo jí, že díky nemoci nemohla nosit sukně a v létě sandály. Mluvila hodně potichu, často jsem se musela ptát znovu, protože ji nebylo slyšet. Když mi ukazovala kůži na nohou, vždy dbala na to, aby u toho nikdo nebyl. Myslím, že se za svou nemoc velmi styděla. Také jí dost vadilo, že má zasažený i obličej, i když na první pohled to bylo znát jen velmi málo. Toto první vyšetření se odehrálo v dubnu 1999.

Repertorizace Kent:

Hrdlo: Zánět Mandle Rec.

Gen.: Večer

Gen.: Zima v

Kůže: Lupus

Kůže: Praskliny

Mysl: Strach Tma z

Mysl: Plachost

Žaludek: Odpor Maso

Výsledek:

LYC	17/8
CALC	17/7
SEP	16/7

SIL	16/7
SULPH	15/7
PULS	14/6
CARB. V.	13/7

Po delším uvažování jsem se rozhodla pro Siliceu. Důvodem byla její plachost; nízké sebevědomí, strach projevit svůj názor, touha, aby vypadala dobře před ostatními, silná zimomřivost, praskliny na kůži. Protože jsem si neuměla představit, že by mohlo dojít k většímu zhoršení, podala jsem SIL. 9 CH do reakce, jinak 5 dní.

Kontrola: červen 1999

Po podání 3 dávek se zhoršilo svědění kůže, takže po rozhovoru se mnou lék přestala užívat. Svědění přestalo a kůže se začala pomalu lepší, méně se loupe a nepraská.

Kontrola: září 1999

Zlepšení se zastavilo, kůže opět praská, Podána SIL. 15 CH do reakce.

Kontrola leden 2000

Praskliny zmizely, kůže nesvědí. Po léku více energie Celkové zlepšení. Na obličejí a rukou je kůže čistá. Nyní nastalo zhoršení, proto podána SIL 15 CH do reakce.

Kontrola: březen 2000

Po podání léku začala kůže svědit, ale nepraská, trvalo 2 dny. Jinak je vše stejné. Podána SIL LM 1 x denně.

Kontrola: červen 2000

Lék brala 4 týdny. Zezačátku došlo ke zhoršení, pak zůstalo vše stejné, bez zlepšení. Měla deprese asi 3 týdny, ale lék nepřestala brát, ani se neozvala. Měla sen, že uklí-

zí dům, ve kterém bydlí, i když se jí do toho vůbec nechtělo. Podána SIL 30 CH.

Kontrola: listopad 2000

Celou dobu se neozvala, v listopadu jsme se potkali na semináři. Tak jsem se dozvěděla, že v létě měla kůži na nohách úplně čistou, poprvé po letech mohla chodit v létě naboso. V té době se Lída cítila vyléčená. Potom se začala kůže horšit, objevilo se svědění a puchýřky. Lída se poprvé rozpovídala o svém manželství, o tom, že manžel jí delší dobu podvádí. Ona se cítí ponížená, má strach z rozvodu, protože pracuje v manželově firmě a neví, kam by šla. Často pláče o samotě, je roztěkaná, nemůže se soustředit. Podána STAPH. 30 CH.

Kontrola 21. 1. 2001

Psychicky se zlepšila na 14 dní, pak se vše vrátilo zpátky. Má strach, že nic nezvládne, má pocit, že nic neumí. V noci nemůže spát. Pořád se nemůže rozhodnout, co bude dělat. Kůže na nohách stejná. Podána SIL. 30 CH.

Kontrola 29. 4. 2001

Po léku se objevil vaginální výtok, který přetrvává. Nyní je klidná, v rodině je vše v pořádku, kůže na nohách je čistá.

Od té doby se několikrát ozvala, když se kůže začala horšit, a tak jsem jí poslala lék. Naposledy telefonovala letos v květnu. Poslala jsem jí SIL. CH 200. Nyní je bez problémů.

Případ fenky

Dr. med. Vera Kundla

Autorka českého původu žije a pracuje v Německu

Jednoho dne se mě jedna moje pacientka zeptala, jestli bych se nepodívala na jejího psa. Má problémy s ušima, opakující se záněty. Řekla jsem, proč ne, homeopatie platí a funguje nejen u lidí, ale i u zvířat. A tak dne 6.12.01 přišla paní se psem na anamnesu. Byl to “zlatý retrívr” fenka, 4,5 roku stará, moc pěkný pes. Čekala jsem vlastně něco malého a byla jsem značně překvapena jeho velikostí. Po otevření dveří se přímo vrhla dovnitř, břicho skoro na zemi, táhnouc za sebou svojí paní. Nejdřív ke mě, pak zas dovnitř, pak ale zpět, ke své paní, hlavou do jejího klínu. Paní vypráví: Tak, jak se vrhla k Vám, vrhá se ke všem lidem, i cizím, slepě, důvěřivě, bez nějakých zábran. Pak ale – když je v cizím prostředí- tlačí se ke mě, bojí se, chce, abych jí držela tlapku. Tam, kde to zná, běhá všude kolem. Vyžaduje stále hlazení.

Její ušní problémy začaly na jaře 01, nejdříve na levé straně – škrábe se uvnitř, třepe hlavou, z ucha vychází něco hnědého, co smrdí. Ucho je uvnitř červené, oteklé. Škrábe se až do krve, přitom bručí. Léčba: kortisonová mast a antibiotika, poté rychlé uzdravení. Za 2 měsíce se objevily stejné potíže v pravém uchu.

Pozoruji – fenka vyžaduje neustále, aby ji paní držela tlapku. Znovu antibiotika – nyní jako mast, půl roku mazáno, pak asi v září zlepšení. Teď, asi před 4 týdny znovu zhoršení, nejdřív vlevo, pak vpravo, teď jsou postiženy obě uši. Byli už i u léčitelky na zvířata, dostali od ní i homeopatické léky – Puls., Sep., a komplexní preparáty – všechno bez účinku, uši jsou čím dál horší.

Dotyk nemocných uší nevyvolává žádné reakce. Ale při čištění uší musí mít asi bolesti, protože začne víc slinit, svěsí uši dolů, jako by je chtěla zavřít, ale nechá si je vyčistit. Potom se ale víc škrábe uvnitř.

Fenka k nim přišla ve věku 7,5 týdnů. Koupili ji od lidí, kteří ji zase koupili od chovatelů. Byla ještě velice mladá, normálně by mělo štěně zůstat u maminky čtvrt roku. Byla plná červů a blech.

Před 2 roky na jaře dostala “vyrážku”- přední tlapky a hrudi, na těchto místech ztratila srst. Zvěrolékař řekl, že je to typické pro tuto rasu. Škrabala se zde do krve, ale žádná vyrážka vlastně nebyla vidět. Svědění bylo hlavně ráno (asi od 4 hodiny) a v noci – po půlnoci, a pak večer asi od 18. hodiny až do spánku. Léčba: masti, globulky, Bachovy esence, po 2 měsících O.K.

Také svědění uší se objevuje především v těchto hodinách jako dřív kůže.

Další problémy:

- * Olizuje si často pohlavní orgány a konečník teprve v poslední době.
- * Pláče v noci – ve spánku – celou noc, prakticky od doby, co je u nás, jsou to různé zvuky, i zcela vysoké, jako by měla strach, přitom pohybuje tlapkami. (Fenka je stále u své paní, která stále drží její tlapku)
- * Okusuje si drápy, i v noci.
- * Žárlivost – když ke mě přijde dcera, ukáže zuby, ale žádná větší agrese.
- * Alergie na vosy? – před 2,5 roky jí otekla tak hlava, že měla skoro kolaps, musela dostat injekci.

Co je důležité vědět: tato rasa – jsou to psi do vody, dresurovaní, vychovávaní ve smyslu přátelství – už jistě celé generace.

Ona nemá v sobě žádnou agresi, vpustila by do domu každého, kdo by přišel. Její chování odpovídá vlastně všeobecné dresuře, ale u ní je to ještě o hodně víc vystupňované. Plazí se před každým skoro po zemi, velice ponížene.

Jako štěně byla značně ustrašená, nenechala se vychovávat, v psi škole na nic nereagovala, utekla do lesa. Zůstala ale sama spát v obýváku. Když viděla dospělé psy, začala dělat jako by byla poraněna- např. začala kulhat nebo křičet jako kdyby jí něco bolelo – měla z nich strach. To trvalo do věku 2 let. Nyní ukazuje málo zájmu o ostatní psy, když přijde nějaký příliš blízko, zaujme bojovné postavení a chňapne. Paní má pocit, že jako dospělý pes se chová teprve od věku 4 let (normálně to je od věku 9 měsíců).

Hárala teprve 3x (normálně by to mělo být každých 4-5 měsíců). Pokaždé vlastně když jsme byli na dovolené a ona byla v psím pensionu (1x ke konci pobytu, 2x těsně poté). Srst kolem pochvy se zbarvila do hněda a od posledního hárání tak zůstala. Často se tady olizuje – protože má výtok?

Do věku 1 roku měla průjem s krví – léčba – Ars. 30.

Má často hlad, jí všechno – také ovoce, zeleninu, mrkev, salát, chleba, houby (paní říká, že to není normální), také hodně papír a dřevo. Pravděpodobně by snědla i jed. Sladkosti nedostává, ale když může, ukradne bonbón, zůstane jen papír. Fenka leží pohodlně na zemi u své paní. Miska od jídla je na konci úplně čistá, zem také.

Má ráda mléko.

Buď špatně slyší nebo neposlouchá. Poslechne jen, když sama chce. Při procházce utíká stále pryč. Má dlouhou šňůru. Teprve poslední rok a půl objevila svůj lovecký smysl.

Když je káraná – je velice uražená, stačí jen pohled a už se urazí. Odejde na své místo a zůstane tam tak dlouho, až pro ní zase přijdu. Když je to trochu víc intenzivní, ignoruje mě i půl dne. Její reakce ale dělá víc dojem, že je jí ublíženo, je velice citlivá.

Když paní doma dovádí s dcerou, je u toho i trochu křiku – to nemá fenka ráda, hlasitě štěká. Paní říká: Když se u nás někdo hádá, schová se na svém místě. Když byla u nás delší dobu napjatá situace (s mužem) – vykousala díry ve stěně. Přestalo to, když se muž vystěhoval.

Spánek: spí před mou postelí, tedy v ložnici, ráda by spala v posteli. Ten pláč ve spánku je značně hlasitý. Klape také zubama. Leží se mnou klidně až do 12 hodin a nevbudí mě. Ve dne, když si jde někdo z rodiny lehnout, jde taky.

Strachy: vysavač (ten hlasitý zvuk), dříve z aut, dopravní provoz

Dřív jí bylo špatně v autě, zvracela.

Co se týká počasí – nemá ráda horko, ale tato rasa má tlustou srst.

Ráda chodí ven a ráda plave (po každém plavání se uši horší), má velkou potřebu pohybu, je jedno, jaké je počasí. Ale když se nejde ven, není neklidná. Přizpůsobí se. Ukáže sice, že chce jít ven nebo že chce jídlo, když pro ní ale teď nemám čas, dá pokoj.

Má velkou potřebu lásky, vyžaduje často pohlázení.

Chybějí jí normální zdravé zvířecí instinkty. U nás v domě hořelo, ona spala (ve věku 1 roku). V noci, když je něco podezřelého slyšet – nic, nereaguje.

Majitelka se poslední dobou budí v noci s pocitem: ten pes je nešťastný.

Analýza: Potlačení emocí, instinktů, (ona nemá skoro žádné), žádná agresivita, moc brzo odebraná od matky. Obrovská přizpůsobivost (netrvá na svých požadavcích, nechá se lehce odbýt) až skoro poníženost. Je velmi citlivá na hrubé chování, stačí jen škaredý pohled. Citlivá na napětí v rodině, jinými slovy vyžaduje harmonii. Má ráda mléko, nemá ráda rámus. Pláč ve spánku. Skřípění zubů ve spánku. Tohle všechno již úplně stačí na předepsání léku. Doplnující symptomy ještě: žárlivost, okusování nehtů, svědění bez vyrážky, lehce uražená, zpomalený vývoj – byla velice dlouho „štěnětem“.

Miasmaticky – všechna tři, možná i čtyři miasmata.

Nesmíme zapomínat i na pravidelnou zátěž z očkování ! – každý rok proti vzteklině a každý rok něco proti červům.

Léčba: Carc. 200 (6.12.01)

3. 1. 02

Paní vypráví: hned po homeopat.léku jsme šli na procházku – za odměnu, při tom se několikrát dávila, ale žádné zvracení. Hned víc energie a od té doby má mnohem víc energie, je o hodně živější, stále chce jít ven. Navazuje kontakt. Když něco chce, štěká tak dlouho, až to dostane, nenechá se odbýt. Hraje si s hračkami, se sebou – to několik roků vůbec nedělala.

Uši jsou lepší, žádné zarudnutí, žádný otok, ještě trochu výtok, ale lepší, ještě se škrábe.

Stala se pozornější, nastavuje uši – a to už od večera po homeop. léku.

Pláč v noci je lepší, genitální krajina je také lepší, zbarvení je sice ještě tady, ale lepší.

Je to spokojený, radostný pes.

Je neuvěřitelné, jak se ten pes po homeopatickém léku probudil k životu, mnohem důležitější, než jeho uši, jsou probuzené instinkty a jeho životní energie.

4. 2. 02

Uši asi už týden zhoršeny, škrábe se, většinou večer. Trošku sekretu většinou světlé barvy, tekutý. Pravé ucho je horší, svěšuje ho, je i cítit.

Na zádech ji vypadává srst a objevují se šupiny kůže (nový příznak).

Pláč v noci – jen zřídka, je skoro pryč.

Psychicky: dobrá, ale lehá si rychle přede mnou na záda – to dělala jako malá. Hodně si hraje.

Olizování genitálu: lepší, srst má už normální barvu.

Z pravého oka vychází sekret – vodnatý, přes noc se tvoří stroupek.

Instinkty zase trochu polevily, ale stále o hodně lepší než dřív. Když řeknu „Ne“, nechá to být.

Léčba: žádná, ještě čekat, v léčebném procesu je stále pohyb.

4. 3. 02

Uši byly mezitím lepší, teď zase zhoršení, pravá strana stále více postižena než levá, hodně se škrábe, vychází i hodně sekretu hnědavé barvy.

Energie – pokles, potřebuje hodně spánku.

Na zádech žádné vypadávání srsti, žádné šupiny (byl to nový příznak z poslední konzultace).

Pláč v noci: žádný.

Při hádce v rodině – odchází okamžitě, značně daleko – tato reakce už byla mírnější, je zase velice intenzivní.

Asi už 2 týdny nemám na ni moc času. Přejde ke mě, ukazuje, že chce ven, já říkám „Ne“ – a to už 2 týdny.

Když je venku, úplně ožije.

Léčba : ještě čekat. Pes má už 2 týdny stres, že nemůže chodit tolik ven, jak by chtěl.

To může vést i ke zhoršení lokálních problémů. Uvidíme, jestli dojde ke zlepšení, když bude mít paní víc času. Podáno placebo.

13. 5. 02

Všechno zase horší, zase pláče v noci. Olizuje genitál, konečník, škrábe se v uších. Z uší jde výtok, při škrabání kňučí. Hodně spí. Chce stále na můj klín, co nejvíc jejího těla do mého klínu. Vyžaduje často pohlazení.

Má větry, které smrdí (starý příznak).

Léčba: Carc. 200

23. 7. 02

Daří se jí dobře.

Uši nejsou sice úplně v pořádku, ale nedělají žádné velké problémy. Chodí každý 2. den plavat bez zhoršení (to vedlo dřív vždy ke zhoršení zánětu).

Pláč v noci: zřídka.

Hárání: bylo v létě – tedy před pár týdny.

Energie dobrá, žádné větry.

Co se změnilo nyní po poslední dávce: začla spát dole při hlavním vchodu! Dřív u mne v ložnici.

To je celý případ. Možná příliš krátká doba od podání léku, ale vzhledem k hloubce změn, které nastaly, mohu říci, že Carc. byl a je „similimum“ tohoto případu. Možná, že v průběhu příštích měsíců nebo roků bude nutno Carc. zopakovat, je také možné, že po Carc. přijde na řadu jiný homeopatický lék – pokud dojde ke změně celého obrazu. To vše záleží na individuálním vývoji pacienta.

. . .

Případ autopatické léčby

Jiří Čehovský

(výňatek z knihy Autopatická léčba a samoléčba)

Přišel za mnou před šesti lety čtyřicetiletý muž, otec dvou dětí a šéf firmy s bolestí čelních dutin, bolestmi hlavy, velkým nadýmáním po jídle, s chronickou bolestí v hrdle a s bolestmi zad. Často se budil v noci hrůzostrašnými sny a dost mu vadily postupem doby se stupňující pocity strachu, které ho přepadaly a dosti ochromovaly před různými denními událostmi, zejména pak zkouškami a před veřejným vystupováním, jemuž se v podniku nemohl vyhnout. Všechny tyto potíže trvaly již léta. Běžná péče mu příliš nepomohla, obrátil se tedy na lékaře, který mu dával bez podrobné homeopatické analýzy různé homeopatické léky, několik dohromady. Ani to nepřineslo efekt, a tak se objevil u mě. Některé význačné rysy případu ukazovaly dosti jasně na *Lycopodium* – šefovský typ, zhoršení všech potíží odpoledne mezi pátou a osmou hodinou, převaha potíží na pravé straně těla, tréma před veřejným vystoupením a před zkouškou. Doporučil jsem *Lycopodium C 1000*, jedna dávka. Brzy po podání jej zcela přešly bolesti hlavy, dutin a hrdla. V průběhu prvního roku se také významně zlepšily pocity strachu a přešly děsivé sny. Spokojenost s léčbou trvala dva roky, jednou bylo ještě *Lycopodium C 1000* opakováno. Krátce se projevíly, na hodiny či jen dny, některé staré potíže, které znal z dřívějšíka, jako píchání v břicho, na dva dny se projevila ekzémová vyrážka, jakou měl v pubertě. Kvůli přetrvávajícím trémám před veřejným vystoupením vzal po dvou letech vyšší potenci, vyšší ředění plavuně – *Lycopodium 10M*. Po třech letech od začátku léčby prodělal jen jednu krátkou chřipku a při lékařských testech, které si nechal udělat u svého bratra lékaře, se ukázalo, že má všechny hodnoty krve, moči atp. naprosto v normě, což dříve nebývalo. Příkladný úspěch.

Nicméně o rok později se jeho úzkosti a strachy začly bezdůvodně posilovat, budily jej ze spaní, takže se výrazně zhoršil spánek a dostal se až do stádia depresí. Začal také trpět častými pocity zimy s třesem. Měl stále ucpaný nos. Opakoval znovu *Lycopodium 10M* – tentokrát však bez výsledku. Dalším lékem, který homeopaticky dobře pokrýval svým obrazem obraz pacienta byl *Carcinosin*. Byl podán v potenci 1M a okamžitě zmizela nespavost, která jej před tím dost vysilovala. Ale po dvou měsících se občas vracela, spánek již nebyl spolehlivý. Také ostatní symptomy, zejména deprese se na čas výrazně zlepšily, ale jejich úplné vymizení nenastalo. Po půl roce se deprese dostaly zpět na starou úroveň. Vzal *Carcinosin 50M*, ale po třech měsících hlásí, že je na tom stále stejně, spí sice docela dobře, ale ráno se budí zpocený a hned na něj padne pocit sevřeného žaludku, strach, a ten trvá většinu dne. Případá mu to neúnosné. Z homeopatického hlediska nastala dosti obvyklá

situace: Účinek jednoho léku skončil, účinek druhého léku je o něco nižší a již končí také. Je třeba najít něco lepšího. V této situaci se ocitá dosti často každý homeopat. Někdy se to podaří – a někdy už ne.

Dal jsem mu podrobný návod jak naředit vlastní slinu pomocí destilované vody na potenci C 600 a radu, ať preparát užije jednorázově.

Ozval se až za tři měsíce a referoval: Hned po podání strachy ještě zesílily. Byl velmi nervozní a depresivní, naštěstí byl zrovna s rodinou na dovolené a tak týden trvající zhoršení přestál celkem bez problémů. Pak se psychika rychle uklidňovala v průběhu dalšího měsíce. Přestal se budit zpocený. Deprese a strach pominuly. Spánek byl výborný. Přešly všechny tělesné chronické a opakující se potíže. Jen dva dny měl pocit chřipky a průjem. Po dalších dvou měsících mi jeho manželka řekla, že je stále v pořádku.

Diagnostický software **KENT**

Počítačový repertorizační program je dnes základem přesného předepisování

Počítačové zpracování pacientových symptomů převyšuje výrazně jakékoliv „ruční“ či „papírové“ postupy rychlostí vyhledání, zpracování a zejména možnostmi analýzy. Počítač nenahradí homeopata, ale dá mu do ruky opravdu kvalitní a přesný nástroj. Kent je skvěle ovladatelný pro ty, kterým počítač k srdci příliš nepřirostl a dává mnoho netušených možností každému, kdo již propadl jeho kouzlu, především však vašim pacientům.

K DISPOZICI TŘI MODULY:

- a) **Základní modul** obsahuje Kentovo Repertorium a Boerickovu Materii mediku. Cena 12 000 Kč.
- b) **Modul Materia medica** obsahuje další 3 materie mediky od Kenta, Allena a Pulforda, celkem 1800 str. textu. Cena 5 000 Kč.
- c) **Modul Murphyho Repertorium** pracuje stejným způsobem jako základní modul, ale navíc i s moderním, neobyčejně rozsáhlým textem. Cena modulu Murphy 7000 Kč. Je možné jej snadno připojit k již nainstalovanému programu.

Je možné si vybrat, jakou kombinaci modulů zvolíte, vždy však zároveň se základním modulem.

Program umí vyhledat všechny rubriky se zadaným lékem a vytvořit tak pro vás podrobnou **materii mediku** jakéhokoliv, i málo známého léku. Nalezne v textu jakékoliv slovo – symptom. Dává možnost analyzovat výsledek repertorizace se zvýšením hodnoty „malých“ léků, s posílením výrazných symptomů nebo jen podle malých rubrik. Možnost editace rubrik i léků, přepisování nových rubrik i léků. Klepnutím na odkaz se dostáváte přímo do spřízněné rubriky.

Kent umožňuje vedení kartotéky pacientů s podrobnou dokumentací o jednotlivých případech.

Demoverzi lze získat zdarma na Internetu na adrese <http://www.ecn.cz/alternativa>, nebo objednat na dobříku za 150 Kč. Po dohodě možno osobně vyzkoušet v Alternativě.

Touha po obdivu

Ing. Jiří Vrbík

Chtěl bych se s vámi podělit o případ 49letého muže. Zde je jeho výpověď:

„Doporučila mne na vás jedna paní, se kterou jsem se nedávno seznámil. Mám psoriázu, už od 30let. Díky kortikoidům a životosprávě jsem ji až donedávna udržoval v přijatelných mezích. Teď, během posledního půl roku, se mi však hodně zhoršila.“

Zeptal jsem se, co bylo v jeho životě důležitého, když se psoriáza poprvé objevila.

„Rozvedl jsem se. Také teď se rozvádím. Odcházím od manželky. Jsem citlivý, snadno se zamiluji a silně pak svou lásku prožívám. Svou první manželku jsem si bral z lásky. Ale po šesti letech se mi zprotivila, odešel jsem od ní s odporem. Spletl jsem se v ní, nastavovala mi příliš krátké vodítko. První dítě jsme měli z lásky, druhé bylo z donucení. Rychle jsem ji opustil. Našel jsem si jinou ženu, znovu jsem se oženil a věnoval jsem se nové rodině. Po r. 89 jsem se s nadšením pustil do podnikání. Měl jsem několik obchodů. Jenže nevlastní syn mi začal krást peníze. Nesměl jsem mu nic říct, bylo mu patnáct a „ještě by z toho mohl mít psychické trauma“. Moje nadšení pro obchod opadlo a já jsem na čas svoji ženu opustil. Byl jsem vyhledovělý po lásce, zamiloval jsem se do své prodavačky, mladé dívky. Ale trvalo to jen krátce, neplánoval jsem s ní dlouhý vztah. Ona to nedovedla pochopit, měla z toho citové problémy. Tak jsem se sbalil a odstěhoval jsem se do Jižních Čech. Bylo tam krásně. Opět jsem podnikal, měl jsem hotel a dařilo se mi. Vydělával jsem spoustu peněz. Jenže začaly problémy s Finanční správou. Jsem výmluvný, spoustu věcí dokážu umluvit, ale přesto jsem ještě něco musel zařídit. Tak jsem se spojil se svojí manželkou a na čas jsem se k ní vrátil. Velmi mi v tom pomohla, ale vztah to s ní byl jen tak, bez lásky, jenom jako s člověkem, se kterým si navzájem pomáháte. Vrátil jsem se na sever. Zařídil jsem si stavební truhlářství a přivodil jsem si v práci těžký úraz. Doktoři mne museli dávat dohromady, mám v bérce šest šroubů. Hledal jsem si zaměstnání, dělal jsem několik konkurzů. Z jedné velké firmy se ozvali a nabídli mi místo technického ředitele. Bylo to náročné, pracoval jsem s nadšením, bojoval jsem za majitele a proháněl jsem zaměstnance. Přezdívali mi F16, okamžitě vstávali a začínali rychle něco dělat, kdykoliv mne zahlédli. Žena byla v té době nemocná. Moc jsem jí nepomohl, žil jsem svým zaměstnáním. Pak náhle mé nadšení opadlo, dal jsem výpověď a šel jsem za novým. Zařídil jsem si stavební firmu. Nejsem z oboru, musím se spoustu věcí učit, takže jí věnuji hodně času. Tím začaly problémy se ženou. Rád si zajdu do společnosti, abych se pobavil. Ona to nechápe. Občas jsem přišel domů až po půlnoci. Křičela na mne, ať vypadnu. Tak jsem si sbalil kufry a odešel jsem, sehnal jsem si podnájem. Jsem vyhledovělý, roz-

citlivěly, potřebuji něhu a pohodu. Potkal jsem ženu, od které dostávám vše, co mi chybělo. I tu fyzickou věc. Dřív jsem to řešil mimo manželství, manželka mne neuspokojovala. Ona vyžadovala dlouhý sex a já to musel vydržet. Ještě dnes tím trpím. Ženské mne vyhledávají a i když partnerku miluji, umím být nevěrný. Fyzicky nemám problémy. Těším se na sport, kolo, lyže. V mládí jsem byl sportovec, byl jsem přeborníkem republiky. Jsem soutěživý typ, rád vyhrávám. Vydržím moc, když se vsadím. Uběhl jsem marathón, uplaval jsem 50m pod vodou. V dětství jsem na táborech vyhrával všechny soutěže. V té pubertě to na mne silně působilo, všichni o mne stáli, všichni mi nadbíhali. Jsem rád středem pozornosti, mám rád, když o mně lidé mluví, když o mě stojí. Vždycky jsem bavil ostatní. Táta byl to samé, jenže jemu chyběla inteligence. Byl to pseudomělec, alkoholik. On si ten zájem o svou osobu kupoval v hospodě, za peníze. Pil, nic nečetl, byl omezený. Teď už nic nechce. Kouří, kouká z okna, nemluví, nepoznává lidi.

Jsem rád ve společnosti. Bavím lidi, bavím se sám s sebou. Vymyslím vtipné věci, vím, že to bude vtipné, předem se na to těším. Vyhledávám lidi, abych nebyl sám. Vycházejí mi věci. Vyhodím při hře kytaru do vzduchu a chytím ji – mám to nacvičené. Pořád mám nápady, lidi to mají rádi a obdivují mne za to. Bavím i děti, kouzím pro ně, vyvádím s nimi skopičiny. Ale jsem citlivý, potřebuji něhu, pěkné věci – obrazy, hudbu – mění se to. Být si blízký s někým, s kým si budu rozumět. Já bych se rád vodil za ruku, nestydím se za to, ani dát ženě kytku. Moje manželka to odmítala, nikam jsme nechodili, nesnášela moje známé. Musel jsem se před ní hlídat co řeknu, ona nechápala, že potřebuji i jiné ženy. Nemohl jsem si s ní nic vyříkat. Občas jsem něco řekl špatně a pak se mnou nemluvila. To bylo pro mne to nejhorší. Nyní mě už nezajímá....

Vše mne sžírání. Když je investor nespokojený, chci to hned napravit, abych neztratil renomé. Rozhodl jsem se – propustím naráz všechny zaměstnance. Oni to ještě nevědí, ale já už jsem se rozhodl. Najdu si nové, se kterými si nebudu tykat. Změním si život, budu žít jinde, dělat jinou práci, chci mít nové přátele. Nechci už znova do rodiny, chci udržet ten vztah co nejdéle takový, jaký je.“

Jeho výpověď byla velmi obsáhlá, na muže nezvykle. Nechci uvádět všechny podrobnosti, které pro pochopení případu nebyly až tak důležité. Postřehl jsem ještě, že je v určitém směru dost zbabělý, bojí se násilí a konfrontace, vyhýbá se konfliktům, ze kterých se buď snaží vymluvit, nebo od nich rychle uteče. Z ostatních potíží uvedl:

„Když jsem vystresovaný, bolí mne žaludek. Často mne pálí žába, nemůžu jíst buchty, občas trpím nechutenstvím. Mám hemeroidy, pálí, když jím ostrá jídla. V dětství jsem míval hnisavé angíny. Občas mi praskají koutky, mívám žízeň když mluvím (požádal mne o vodu během výpovědi, dal jsem mu plnou láhev a on ji téměř celou vypil).

Špatně spím, budím se mezi 3. a 4. hodinou a pak už neusnu. Je to horší při stresu, jsem pak nervózní a roztěkaný, myslím na problémy, vztahy, peníze, pracovní záležitosti.“

Nemusel jsem příliš zasahovat svými dotazy, téměř vše bylo řečeno spontánně, jen sem tam jsem se zeptal na věci, které mne zajímaly. Uvědomoval jsem si, že podobného pacienta jsem ještě v ordinaci neměl. Věděl jsem, že budu muset hledat lék, který jsem dosud nepředepsal. Zároveň mi jeho osobnost připadala známá, jako bych podobný typ poměrně dobře znal. Po chvilce přemítání se mi vybavil bavič Petr Novotný. Podobná dikce, stejné zaujetí a splývání s tím, co říká, zejména týkalo-li se vyprávění jeho působení ve společnosti, kterou se vždy a za každých okolností snaží nějak zaujmout a pobavit. Jeho snaha slouží k upoutání pozornosti s cílem získat pro sebe obdiv okolí. Působil velice láskyplně, zamilovaně, roztouženě, radostně rozrušeně. Hranělo to až s výstředností, bláznivostí, dětinskostí, hysterií a také s lascivitou a obsceností. Ze všech sil se snažil vypadat přátelsky, vstřícně, zábavně a něžně. Pro objektivního pozorovatele však byla v jeho projevu patrná určitá křeč a nepřírozenost. Uvědomoval jsem si i odvrácenou stránku jeho chování – vytahoval se a zveličoval své úspěchy, byl zbabělý a především – byl necitelný a až krutý k lidem, od kterých nemohl očekávat obdiv. Překvapila mne náhlost, s jakou odvrhoval vše, co jej už přestalo zajímat – manželky, spolupracovníky, zaměstnance. Nijak ho netížilo svědomí, co s nimi bude dál. Nezajímal ho zdravotní stav ženy v době, kdy si budoval kariéru, necítil se povinen oplátit jí pomoc. Už ho nezajímá, je mu lhostejná, protože nechápe jeho potřeby. Zato je však vyhladovělý láskou, rozcitlivělý, roztoužený po ženě, kterou právě potkal.

Když odcházel, měl jsem z něj pocit milého a zábavného chlapíka. Sotva jsem se však zabral do úvah, vynořily se ve mně pocity nelibosti a nevole. Uvědomil jsem si nestabilitu jeho osobnosti, nespolehlivost ve vztazích, náhlé změny nálad, bezohlednost až krutost, okamžitá rozhodnutí, která jsou postavena pouze na vlastních citech a ve kterých není ani kousek místa pro city druhých. Jeho city jsou přelétavé a rozmarné jako let motýla, který tu a tam usedne na květinu a zase odletí, když vysaje všechnen nektar, aniž by květině čímkoliv oplatil. Milá tvář je jen nástrojem pro dosahování vlastních cílů.

S těmito pocity v nitru jsem začal pracovat. Jako první jsem se rozhodl prověřit rubriku *Upovídánost s žertováním*. Bylo to šťastné rozhodnutí, rubrika obsahuje pouze tři léky: Crocus, Kalium iodatum, Lachesis. Jediný Crocus jsem ještě nepředepsal, takže jsem se na něj podíval do Sankaranovy MM. Jeho popis seděl na pacienta tak dokonale, že jsem si byl okamžitě zcela jistý právě tímto lékem. Zde jsou nejvýznamnější rubriky myslí, které odpovídají případu a dávají představu o mentálním stavu Crocusu :

Mluvení, nadměrné, hovornost	Nevázanost
radostná, překypující	Gesta, komická nebo bláznivá
Mluvení, nadměrné, hovornost,	Milostné chování
žertování s	Nápady, hojnost, přívál
Vtipkování, žertování	Necitelný
Vtipný	Odmítavá nálada
Radostné pocity štěstí	Krutost, nelidskost
Výstřednost	Hrubý, urážející
Veselý	Morální cit postrádá
Šprýmuje	Nálady proměnlivé, rychle
Vášnivý	Hysterické chování, muž u
Láskyplný	Proměnlivý, vrtkavý
Rozjařenost	Podrážděnost, bere vše úkorně
Bláznivé chování	Zlost
Dětské chování	Znechucení
Sexuální chování	Hravý

Předepsal jsem **Crocus 30 C**.

Devátý den od podání léku mi volal večer na mobil. Byl velice rozrušený a chtěl mne okamžitě navštívit. Vysvětlil jsem mu, že to není možné (byla sobota a byl jsem mimo bydliště) a ptal jsem se na důvod. Řekl mi, že měl velice prudkou reakci, při které si byl jistý, že umře. Přestal na nějakou dobu úplně dýchat a byl zcela bez vlády. Také nemůže nic číst, zvláště pokud to vyvolává nějaké emoce, protože pak se jimi cítí zcela zahlcen. Čte jen lékařské knihy. Snažil jsem se ho uklidnit. Vysvětlil jsem mu, že tělo je natolik inteligentní, že si vyvolá jen takovou reakci, kterou dokáže zvládnout. Domluvili jsme, že mu po návratu domů v neděli večer zavolám a pokud to bude nutné, že ho přijmu. Ale v neděli byl již zklidněný a netrval na návštěvě, prohlásil, že to vydrží do plánované kontroly. Já jsem byl spokojený, protože podobně prudké reakce obvykle potvrzují similitimum.

Již před kontrolní návštěvou jsem od jeho známé věděl, že se velice zklidnil a sám jsem měl možnost to pozorovat. Nepůsobil již tolik roztouženě a rozrušeně, byl schopen racionálněji komunikovat. Lupénka se zhoršila, pacient se však cítí dobře. Má pocit, že už nemusí nic hledat a nepotřebuje být nevěrný. Cítí se vyrovnanější, zmírnila se jeho potřeba neustále bavit lidi. Sdílel mi, že mívá časté záchvaty stavů, kdy nemůže dýchat a je zcela paralyzovaný. Poté co zjistil, že mu při nich nic nehrozí, si je kupodivu velmi oblíbil. Řekl mi, že je to něco úžasného, že jen leží a má pocit naprostého uvolnění, jakési nirvány, při které se cítí velice dobře. Jen ho mrzí, že tyto stavy už nejsou v poslední době tak časté. Namísto nich se začínají objevovat záchvaty padoucnice, při kterých je v křeči a má pěnu u úst. Ale nijak z nich nebyl

vyveden z míry a přijal je za své jako součást léčby. Zeptal jsem se na četnost a odpověděl mi, že se to stává tak jednou za tři dny. Vždy to vyvolají silné emoce – začne se mu zvedat bránice, objeví se křeče v břiše, v žaludku, ve tváři, rozvzlyká se a nemůže popadnout dech. Uvedl mi sny, které se mu zdávají dlouhá léta: 1/ Má strach, že neudělá závěrečné zkoušky na VŠ, protože se dost nevěnoval studiu. 2/ někoho zabil a vyšetřuje ho policie.

Nebylo to poprvé, kdy jsem po prvním přesném předpisu zaznamenal okamžité odkrytí další vrstvy. Jde zřejmě o případy, kdy přítomný stav, se kterým pacient přichází, tvoří jen tenkou vrstvičku nad hlavním problémem. Vyvine se zřejmě jako důsledek kompenzace – hlavní mentální stav je v některých projevech tak neúnosný, že je nutné jej potlačit a ukázat příznivější tvář, která pacientovi umožní lépe se společensky prosadit. To vyvolá komplementární vrstvu. Novým obrazem léku je zřejmě jeden z dvojice Cuprum – Zinek. V tomto případě je těžké mezi nimi rozlišit a zvolit ten pravý. Přiklonil jsem se ke Cupru (náhlost projevů, křeče, epizody zástav dechu, epileptické záchvaty) a podal jsem jej v potenci 30C. Po léku všechny záchvatovité projevy okamžitě vymizely. Objevil se vztek a podrážděnost, pacient nedokázal udržet na uzdě své reakce a neustále se po nich všem omlouval. (Vybavila se mi vzpomínka na přednášku Tinuse Smitse v Brně v r. 95 či 96. Předepsal tehdy Cuprum pro živý případ a upozornil nás, že první, co se po podání léku objeví, bude zcela jistě potlačený vztek.) Objevily se i pocity viny – poprvé zapochyboval nad svým jednáním a uvědomil si, že manželce svým odchodem ubližuje. Lupénka se nezlepšila. Stěžoval si na stálou žízeň, suché rty a rozpraskané koutky úst. Zvláštní mi připadalo, že se mu stýskalo po těch stavech nedýchání. Na mou otázku, co mu přinášely odpověděl: „pocit klidu, uvolnění a odpočinku, protože si připadám neustále napjatý, ve střehu“. Rozdíl mezi Cuprem a Zinkem je, že Cuprum je spíše paroxysmální, kdežto u Zinku se jedná o stav trvalého napětí. Rozpraskané suché rty, praskliny v koutcích úst jsou výrazné rysy Zinku. Změnil jsem tedy lék a podal jsem Zincum 30C. Po Zinku vymizely praskliny koutků a suchost rtů. Zkraje se zpětně 2x objevily epizody nedýchání (Cupr), vždy po výrazných emocích (Zinc). Dále však už nepokračovaly. Při kontrole mi pacient připadal uvolněnější a sám také připustil, že už není tak napjatý. Lépe se vyrovnává s problémy v obchodních vztazích, netrápí ho tolik, když není schopen svým partnerům vyhovět. Psychicky se cítí lépe. Stěžoval si však na časté ataky křečí kdekoliv, nejvíce v nohách (Cupr). Lupénka je podle jeho vyjádření beze změny. Snažil jsem se mu vysvětlit, že kožní problémy zmizí až nakonec. Vysvětlil jsem mu Heringovy zákony a sdělil jsem mu, že symptomy na pokožce začnou mizet od hlavy směrem dolů. Překvapeně prohlásil, že lupénka na hlavě se skutečně zlepšila (pacienti si často sami nepovšimnou změn, které my homeopaté považujeme za důležité).

Podle mého názoru léčba úspěšně pokračuje. Jistě bude trvat ještě poměrně dlouho, než zmizí kožní problémy, se kterými za mnou pacient přišel. Vždyť byly

potlačovány po dobu 30ti let (Cupr, Zinc). Důležité je, že já i pacient vnímáme pozitivní účinky dosavadní léčby. Mně zbývá dořešit problém, který z uvedené dvojice léků je indikován (myslím, že obraz je nejasný právě kvůli předchozím supresím a věřím, že se po určité době vyjasní). Připadá mi rovněž účelné zopakovat Crocus, mám pocit, že jsem tomuto léku nedal úplný prostor k tomu, aby odevzdal svou práci beze zbytku.

Tento příspěvek není o úspěšném vyléčení psoriázy. Na to je příliš brzy. Chtěl jsem v něm představit obraz Crocusu a ukázat, že léčba určitého problému vyžaduje někdy složitější postup, než je předpis jen jednoho léku.

Na závěr doporučuji: porovnejte si pacientovy reakce s obrazem léku Fluoric acid (blud, že musí zrušit manželství), nejlépe v Sankaranově MM nebo ve skriptech M. Dorcsiho, máte-li je k dispozici. Uvidíte mnoho společných rysů léků Crocus a Fluoric acid. Jsou natolik blízké, že oba léky by mohly být podle mého názoru v některých situacích navzájem (alespoň částečně) zastupitelné.

Letní praktický seminář Homeopatické akademie

V prvním červencovém týdnu (cca od 28. 6.) se bude opět konat praktický seminář v přírodě za účasti zahraničního homeopata, zaměřený na práci s pacientem. Podrobnější informace uveřejníme v posledním časopise Homeopatie tohoto roku (č. 36), které budeme rozesílat v lednu 2003. Jelikož se tento kurz tradičně těší značné oblibě a počet účastníků je omezen kapacitou zřízení, v němž se koná, prosíme o včasné projevení vašeho zájmu. To nám umožní vytipovat vhodné zařízení, v němž se kurz bude konat a vám dá záruku, že budete přednostně zařazeni. Předběžné přihlášky a informace (tel., fax, e-mail) v Alternativě.

Případ trémou rudnoucí ženy

Ing. Petr Mojžíš

Začátkem roku 2000 mě poprosila o pomoc ve svých problémech jedna mladá žena, kterou zaujala moje přednáška o homeopatii. Protože navíc trpí velkou trémou, svůj příběh mně napsala raději v dopise. Cituji podstatné části:

Začnu od dětství. Už jako dítě jsem byla velmi úzkostná a ustrašená. Bála jsem se zůstat sama doma, byť jen chvíli. Vyrůstala jsem ve velmi nezdravém rodinném klimatu, otec byl velmi nervově labilní, často křičel, byl hrubý k matce a já jsem se ho velmi bála, pamatuji se, že už když přicházel domů, stáhl se mi úzkostí žaludek. Téměř vůbec se mnou nemluvil. Někdy jsem si přála, aby raději nebyl. I matka se otce bála.

Ve škole jsem problémy neměla, vždy jsem musela mít samé jedničky, hodně mně na tom záleželo. V kolektivu jsem byla oblíbená. Ve 12ti letech jsem prodělala ledvinovou koliku. V dospívání jsem měla problém komunikovat s chlapci.

V současnosti často prodávám u pultu, do práce se těším a spolupracovníci mě myslím mají rádi. Nejhorší den v roce je pro mě oslava mého svátku. To pomyslení, že mně budou všichni přát a já budu středem pozornosti a budu celá rudá a každý to na mně uvidí, mi působí utrpení. Už týden dopředu se bojím, noc předem se stále budím celá zpocená, je to pro mě hrůza a těším se, až to budu mít za sebou. Nejhorší je strach z očekávání, až se všichni seřadí, já budu celá rudá a všichni to na mně uvidí. Takto to bylo celá léta, druhý den jsem se uklidnila a zase se těšila do práce. Asi před rokem se ale stalo něco zvláštního. Při společném obědě v práci jsem ucítila, že se červenám. To trvalo asi 14 dní. Pak měl vedoucí narozeniny, všichni seděli u stolu a já cítila, jak rudnu, nejraději bych se propadla. Všichni to komentovali. Druhý den jsem šla se strachem do práce a při společném obědě jsem zase začala rudnout, bylo mi to velmi nepříjemné. V postatě jsem měla strach z toho, že si mě každý všimne. Strach z rudnutí se stále zvětšoval a já jsem raději přestala chodit na obědy, abych se tomu vyhnula. Problémy se ale zvětšovaly, nebyla jsem schopná komunikovat s lidmi normálně, v noci jsem špatně spala, v práci mě bolela hlava. Byla jsem v neustálém napětí a ve střehu, abych náhodou nezrudla. Přestala jsem mít radost ze života a prosila jsem Boha o pomoc. Ne náhodou jsem objevila v knihkupectví knížku s názvem „Trápí vás stud?“ Podle knížky jsem na sobě začala pracovat, stav se trochu zlepšil, začala jsem

znovu chodit na obědy v práci, někdy se červenám, někdy ne. Stále mám ale velký problém v krámu u pokladny komunikovat s lidmi – stáhne se mi hrdlo, nemohu ani promluvit. Když mám mluvit s autoritou, jsem rozpačitá. Musím z nervosity často na malou, často mě bolí hlava. Neumím si vůbec představit, že bych mluvila před skupinou lidí.

Jinak špatně snáším chlad, rozbolí mě bederní páteř. Nemám strach ze smrti. V noci se ale bojím být sama doma, nebo jít sama večer po ulici. Moc se štítím pavouků. Slunce mám ráda, ale ne velké vedro. V poslední době mám ráda maso a slané. Jsem ráda v přírodě. Mám ráda pořádek, ale ne vždy stihnu vše uklidit. Spím na břiše, po probuzení bývá žaludeční neuróza a průjem. Někdy mívám křeče hladkého svalstva, křeče v lýtkách nebo mi cuká oko. Bývám plačtivá při objevení menstruace. Nejsm vůdčí ani v práci, ani doma. Od dětství mám od rodičů vžitě, že manželé se smějí stýkat jen za účelem plození dětí, jinak je to hříšné. Rodiče spali odděleně.

Řešení případu: Provedl jsem repertorisaci (Murphy) s použitím rubrik Obličej-barevné změny-červenající se, Mysl-úzkost obecně, neschopen hovořit. Ve všech rubrikách jsou pouze Sulph., Carb-an, Ferr., Ambr., Carl.. V dosti podobných případech jsem 2x použil úspěšně Ambru (kazuistiky jsou v časopisech Klasická homeopatie 15/97 a Arnika 1/01), tato žena mě lék Ambra nepřipomínala. Po váhání jsem vzhledem ke křečím v lýtkách použil lék Carl. (Carlsbad aqua) C6, opakovaně do reakce. Po tomto léku potíže asi na měsíc ustoupily, ale pak se vše vrátilo a já jsem cítil, že to není ono. Pak přišlo intuitivní vnutnutí (což je i podle knihy Metody homeopatie také používaná metoda a podle Nicka Churchila dokonce tou nejvyšší možností), že se ona mladá žena „červená jako růže“ a tento lék jí pomůže. Kromě tohoto lidového přirovnání, které je třeba i v písni pana Suchého jsem ale o léku nevěděl nic. Snaha, dozvědět se něco o tomto léku z rubrik repertoria byla neúspěšná, Murphy neuvádí žádnou rubriku myslí, pouze pár, pro náš případ bezcenných rubrik patologií, stejně jako Boericke. Ani kolegové, vlastníci cizojazyčné prameny, nebyli úspěšnější. Růže, pokládaná za královnu květin je v homeopatii ubohou Popelkou. Přesto jsem poslechl radu odjinud a žena si vzala jednorázově Rosa centifolia 30CH (výrobce Homeo Nitra) v listopadu 2000. Při kontrole 15.1.2001 uvedla: Nemohu tomu ani uvěřit, cítím se skvěle, nemůže to být lepší. Při osobním setkání po půl roce bylo zřejmé, že se velice zharmonizovalo i její manželství. Stav dodnes, tedy více než po roce, nevyžadoval zopakování léku.

. . .

Proving radiace mobilních telefonů

Steve Smith, překlad Jana Hollanová (pokračování z minulého čísla)

Všechno je stále poklidné, všechno jakoby plyne, opravdu pěkný pocit. Žádná panika ani podrážděnost, nic mi nebrání v činnosti. Často jsem v práci přerušována. Netrvalo to tak dlouho, jak jsem si myslela, vypadalo to dobře, a dokázala jsem to.

8 02:XX:XX Měla jsem chuť skoncovat s tímhle deníkem, a celý den jsem skládala drobné tirády proti celé téhle záležitosti se zkouškou léku. Vypadá to, že působí, i když nic konkrétního na to neukazuje. Nemám žádné významné symptomy. (*Pozorování kolátorů*: Tato zkušební osoba ve skutečnosti vykazovala velmi pěkné symptomy)

8 08:XX:XX Posledních několik dní jsem měla toho provingu po krk, a protože jsem měla hodně práce, nedokázala jsem si najít čas na pravidelné a pečlivé psaní deníku. (*Pozorování kolátorů*: Deník této zkušební osoby byl ve skutečnosti velmi podrobný a pečlivě vedený)

8 09:XX:XX Dnes jsem moc chtěla uklidit dům, aby to tu bylo hezké, až přijedou kluci na víkend (školní víkend), a tak jsem hodně pracovala, což mě uspojovalo.

6 11:XX:XX Obcházení, vykrucování. Všechno trvá tak dlouho, a čas letí. Se-

znamy se prodlužují, něco odškrtnu – je toho čím dál tím víc! Doma plno věcí, co je třeba udělat. 8 12:XX:XX Připadá mi, že potřebuju hodně odpočívat. Obvykle se snažím všechno udělat co nejdřív; nic mi nepřipadá tak důležité. Cítím, že teď se musím starat sama o sebe.

6 13:XX:XX Pocit pocitu „Tohle nikdy nedokážu“

2 13:XX:XX Nemůžu normálně myslet. Nemůžu se usmát. Nedokážu nic cítit.

MIMO ČAS A PROSTOR/INTEGRACE 6 00:00:15 Opravdu intenzivně jsem vnímala tvar své hlavy. Připadalo mi, že mám hlavu jako míček nabodnutý na špejli.

6 00:00:40 Připadám si pomalejší, neobratnější. Když pohybuju hlavou, její aura/uvědomění jde za ní.

6 00:00:40 Všechno vyžaduje značné úsilí. Když psala, kdykoli ohnula hlavou, cítila odpojené, vědomí od těla. Nechtěla nic dělat. Měla pocit, že nemůže řídit, ani kdyby musela. Pocit, že je téměř omámená nebo zdrogovaná.

3 00:01:15 Mám v plánu jít se projít k moři. Po cestě divný zážitek, skoro jako

bych tudy k moři nikdy nešla. Všechno mi připadá nové.

8 00:13:30 Dnes večer na semináři se mě zmocnil pocit trochu jako euforie po jointu. Ruce a nohy jsem měla docela lehké, pocit prostoru, šumivý, a táhlo mě to dívat se na obrázky na zdi, místo abych se soustředila na rozhovor. Ne nepříjemné, docela příjemný pocit, ale připadala jsem si současně, že tam jsem i nejsem. Mírně hřejivý pocit prostoru trval dvacet až třicet minut, pak se rozplynul, když jsem se více soustředila na úkol, který nám zadali.

6 00:23:30 Jela jsem do Pulborough Brooks. Připadala jsem si jako v ochranném kokonu. Připadala jsem si mírně odtržená od reality. Moje nohy samy ťapkaly, ale já jsem byla jinde. Byl to jen náznak nereálnosti a oddělenosti, ale bylo to docela příjemné. Připadala jsem si trochu, jako když mě bolí hlava, a já v chůzi přepnu na automatického pilota, ale tohle bylo příjemné, bez bolesti.

8 00:XX:XX Cítila jsem se pod tlakem časových omezení

3 01:23:XX Po hádce s dcerou mi všechno, co dělám, připadá neobvykle pozitivní a jasné.

8 01:XX:XX Tento týden jsem si tu a tam všimla, že jsem mírně distancovaná od všeho, co se kolem mě děje, zjišťovala jsem, že se upřeně dívámna různé věci, dokonce i důvěrně známé.

8 03:13:15 Vyčistila jsem si zuby v nesprávné koupelně.

7 07:23:XX Připadám si trochu omráčená. Nemohu se mentálně soustředit.

3 08:XX:XX Mám pocit změněné/jiné energie v sobě. Je to na úrovni, jakou jsem dosud nezažila. Rozhodně vyšší úroveň než nižší. Cítím se uvnitř klidnější a chci víc mluvit s lidmi než obvykle. Jako bych potřebovala kontakt.

7 09:XX:XX Jela jsem autem s maminkou. Minula jsem správnou odbočku, dvakrát jsem se pokusila otočit v další ulici, vyjela jsem a znovu jsem špatně zahнула. Na potřetí se mi to povedlo.

2 10:XX:XX Nepřipadám si jako já, připadám si skoro jako bych se měla vznášet.

6 10:XX:XX Pocit nespojitosti. Připadám si oddělená. Nezapadám. Oddělená od toho všeho.

6 11:XX:XX Elektrická zařízení vyvolávají zmatek. Zjišťuji, že čas na nových hodinách je stejný jako vlnové pásmo nastavené na rádiu.

6 11:XX:XX Všechno trvá tak dlouho a čas letí.

2 13:XX:XX Cítím se omráčená.

6 13:XX:XX Jak školní víkend mijel, připadala jsem si stále víc a víc na své vlast-

ní planetě. Připadala jsem si dost osamělá. Připadalo mi, že neprožívám stejnou realitu. Začala jsem být přecitlivělá a trochu usazená.

2 14:XX:XX Stále ještě se trochu vznáším, ale už to není tak zlé. Připadá mi, že se snad trochu vracím k normálu.

8 17:XX:XX J. byl velmi hovorný. Já jsem jela na automatického pilota. Byl tak veselý a mluvil o tolika věcech, jenže já jsem pořád byla o půl vteřiny za ním – jaksi nesynchronizovaná.

3 17:XX:XX Cestou do práce a z práce jsem si uvědomila, že jsem vůbec nevnímala velké úseky cesty.

3 17:XX:XX Měla jsem divný pocit cestou do práce, že mám v hlavě dva mozky. Jeden se mohl soustředit na to, co je třeba udělat, ale druhý mu bránil v činnosti. Soustředit se na podrobnosti při práci bylo tudíž velmi obtížné.

ROZTĚKANOST, NEKLID A ROZRUŠENÍ, NERVOZITA

6 00:00:25 Pocit, jako bych chodila po peřinách. Chodila jsem sem a tam – do čeho se mám pustit?

8 02:XX:XX Většinu dne jsem byla mimořádně mrzutá, podrážděná a neklidná.

8 03:XX:XX Dnes večer jsem tak roztěkaná, že jsem nakonec začala hrát pasíáns. Pane Bože, já přece *nikdy* nehraju pasíáns! Jsem teď tak nervózní, půjdu

se vykoupat a pak do postele. Připadám si, jako bych si dala kafe nebo něco takového (ale neměla jsem nic).

8 13:XX:XX Cítím, že chci odblokovat některé zablokované kanály a uvolnit zablokovanou energii.

6 18:XX:XX Něco je v nepořádku, ale nevím co. Neurčitý, plíživý, nejasný – nemám tenhle pocit ráda.

8 15:XX:XX Šla jsem na schůzi PTA. Byla jsem extrémně rozrušená negativními vibracemi některých lidí, co tam byli. Byla jsem nervózní, že se nedodrží program. Cítila jsem, že se tu bojuje o moc, což mě tak znervózňovalo, že když jsem přišla domů, celá jsem se třásla, lomila jsem rukama a mávala jimi, když jsem stručně vysvětlovala situaci M. Nemohla jsem usnout.

VESELÁ 6 00:00:48 *Zkušební osoba* nemohla psát v důsledku neschopnosti soustředění a pocitu, že má zvětšené a nešikovné prsty, a proto její dcera zapsala tyto *postřehy*: Připadají jí legrační věci, které nejsou legrační. Směje se mi a paroduje věci, které říkám, aniž by si to uvědomovala. Směje se opravdu hlasitě a zapomíná slova.

8 00:XX:XX Tenze, deprese a značná podrážděnost, které jsem v poslední době cítila, se rozplynuly. Připadám si mnohem veselejší a mnohem méně zmítaná drobnými životními strážněmi.

(Pokračování v příštím čísle)

HOMEOPATICKÁ LITERATURA

alternativa
alternativa
alternativa
alternativa

Jiří Čehovský

Autopatie

Léčba a samoléčba

Autopatie (někdy též autozopatie), neboli léčba vlastními potencovanými sekrety ovlivňované osoby, má v historii homeopatie své místo i řadu příznivých referencí. Kniha popisuje principy a zákonitosti této celostní metody a dokládá je na případech úspěšné léčby z autorovy vlastní praxe. Autor se k této léčbě dopracoval po 21 letech praktikování homeopatie a studia používání a výroby homeopaticky potencovaných preparátů. Nezanedbatelná část knihy je věnována filosofickým souvislostem léčby. Zvláštní kapitolu tvoří praktické názorné instrukce pro samoléčbu. Zákonitosti opakování prostředku po ukončení účinku první dávky odpovídají známým a vyzkoušeným homeopatickým standardům. Je např. možné zřetelně sledovat působení Heringových zákonů léčby. Podrobná znalost metody je ovšem vzhledem ke specifickému vývoji po podání preparátu nutná. Rovněž odborné poradenství má v autopatii nezastupitelnou roli. Preparát si připravuje osoba, která má být ovlivněna, nebo rodič apod., a to doma, s použitím jednoho až pěti litrů čisté vody, jakékoli malá skleněná nádobky a vlastní sliny. V knize najdete přehledný a jednoduchý návod k vytvoření spolehlivého postupně ředěného (potencovaného) přípravku. Kniha dokládá na zkušenostech autora, že lze léčit a vyléčit různé chronické potíže, které před tím dlouhodobě přetrvávaly. Autopatie je vhodná i jako doplňková metoda, posilující organismus. Postupné zlepšování na hmotné a mentální úrovni je ovšem jen druhotným účinkem zlepšené organizační funkce spirituální jemnomotné (z materialistického pohledu nehmotné) sféry jedince, Hahnemannovy dynamis, jejíž vyhasínající vliv je preparátem obnoven na principu rezonance. Informace o kurzech na str.2. Vydje v únoru 2003, cca 140 Kč.

Roger Morrison, M. D.

Klíčové a potvrzující symptomy homeopatické materie mediky

Moderní, přehledný a především v praxi dokonale vyzkoušený obraz dvou set devadesáti důležitých léků. Klíčovými symptomy jsou v homeopatii miněny už od časů Allenových ty symptomy a znaky, které výrazně ukazují na určitý lék v případě, že jsou u pacienta nalezeny. Morrison jde ještě dále a vyznačuje kombinaci dvou symptomů (tzv. „kombinované symptomy“), jejichž společný výskyt u pacienta silně indikuje daný lék. Morrison si všímá jak důležitých a ověřených mentálních charakteristik, tak i všech ostatních od generálií a fyzických symptomů až po klinické indikace, používající běžné názvy nemocí. Jedná se o nejrozšířenější moderní materii mediku v USA. Je používána zejména při rozhovoru s pacientem, ale obsahuje i údaje k hlubokému studiu. Váz., 580 str., 750 Kč.

Ian Watson

Průvodce metodami homeopatické léčby

Kniha pro homeopaty i homeopatické pacienty. Známý a velmi zkušený anglický homeopat popisuje 19 (!) různých základních metod a přístupů, jak řešit homeopatické případy. Naprostou většinu z nich lze přitom zařadit do proudu t.zv. klasické homeopatie. Knížka obsahuje také popisy případů léčby převážně z autorovy praxe, názorně metodu a její konkrétní uplatnění prezentující. Kniha se setkala v Anglii s velkým úspěchem neboť vyplňuje mezeru, existující dosud v odborné světové literatuře. Váz., 186 str., 280 Kč.

Objednávky a informace: Alternativa s.r.o., E. Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel/fax: 57922331, e-mail: alterkol@post.cz, www.ecn.cz/alternativa

---